

Dosarul nr. 2ra-60/23
2-21127368-01-2ra-16012023

Prima instanță - (Judecătoria Anenii Noi, sediul central) jud. A. Mocanu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. A. Pahopol, V. Mihaila, R. Pulbere

ÎNCHEIERE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zinaida Boclaci,
în cauza civilă intentată la cererea depusă de petiționara Zinaida Boclaci,
persoane interesate Agenția Servicii Publice, Întreprinderea de Stat „Stațiunea
Tehnologico Experimentală Maximovca”, Anatolii Boclaci, Serghei Boclaci și Ivan
Boclaci, cu privire la constatarea uzucapiunii asupra bunului imobil și efectuarea
înregistrării corespunzătoare în registrul de publicitate prevăzut de lege,
împotriva deciziei din 4 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 25 august 2021, petiționara Zinaida Boclaci a depus cerere cu privire la
constatarea faptului care are valoare juridică, persoane interesate Agenția Servicii
Publice, ÎS „STE Maximovca”, Anatolii Boclaci, Serghei Boclaci și Ivan Boclaci,
solicitând constatarea uzucapiunii asupra bunului imobil – casei de locuit, situate pe
str. Sportivă 69, satul Maximovca, raionul Anenii Noi, cu efectuarea înregistrării
corespunzătoare în registrul de publicitate prevăzut de lege.

În motivarea cererii, petiționara a indicat că în anul 1981, în vederea asigurării
cu locuințe lucrătorul colhozului din satul Maximovca, raionul Anenii Noi, a fost
construită o casă de locuit, care nu a fost înregistrată în registrul de publicitate și nici
o persoană nu a invocat vre-un drept asupra ei.

A menționat că dânsa se comportă ca o adevărată proprietară în raport cu
apartamentul din casa respectivă în care locuiește începând cu anul 1993, în temeiul
ordinului de repartiție, eliberat de Sovietul Deputaților Norodnici Maximovca.

În anul 2020 a dorit să privatizeze apartamentul respectiv, însă a fost informată
că bunul imobil nu este înregistrat în registrul bunurilor imobile nici la nivel de
construcție și nici nu este inclus în lista bunurilor proprietate a unității administrativ-
teritoriale Maximovca, supuse privatizării.

Consideră că, posedând casa mai mult de 10 ani, la care nu pretinde nici o altă
persoană, întrunește condițiile pentru a o dobândi prin uzucapiune.

Prin cererea din 19 octombrie 2021, Zinaida Boclaci a completat temeiul acțiunii, indicând că, bunul imobil litigios se află la balanța ÎS „STE Maximovca”, fapt confirmat prin certificatul contabil eliberat, iar Anatolii Boclaci, Serghei Boclaci, Aliona Stoian și Boclaci Ivan sunt membrii familiei ei, indicați în ordinul de repartiție.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătorei Anenii Noi, sediul central, s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de către Boclaci Zinaida, persoane interesate Agenția Servicii Publice, ÎS „STE Maximovca”, Anatolii Boclaci, Serghei Boclaci și Ivan Boclaci, cu privire la constatarea uzucapiunii asupra bunului imobil și înregistrarea bunului imobil cu drept de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

La 21 decembrie 2021, petiționara Zinaida Boclaci a declarat apel, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea să fie admisă.

Prin decizia din 4 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Zinaida Boclaci și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătorei Anenii Noi, sediul central.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a menționat că prima instanță corect a constatat că, încât terenul pe care se află construcția a fost supus înregistrării primare în registrul bunurilor imobile, la caz se exclude constatarea uzucapiunii și înregistrarea în registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate al petiționarei asupra construcției situată pe acest sector de teren, accentuând că dispoziția art.526 alin. (1) din Codul civil prevede anume situația când terenul cu sau fără construcții nu a fost supus înregistrării primare în registrul bunurilor imobile, dar nicidecum situația când construcțiile nu au fost supuse înregistrării.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantei, precum că conjuncția „cu”, prevăzută la art. 526 alin.(1) lit. c) Cod civil dă posibilitatea dobândirii prin uzucapiune și a construcției, or, acesta se întemeiază pe interpretarea eronată a normei menționate, care face referire expres la ” teren, cu sau fără construcții, care nu a fost supus înregistrării primare în registrul bunurilor imobile”, situație ce nu se atestă la caz.

La 26 decembrie 2022, Zinaida Boclaci a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 4 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor și admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că decizia este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, în temeiul art. 432 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Consideră că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 526 alin. (1) din Codul civil, care prevede posibilitatea dobândirii prin uzucapiune și a construcției.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la 6 decembrie 2022, prin intermediul poștei (f.d.105). Dovada legală de recepționare a acesteia lipsește.

Astfel, Colegiul consideră că recursul depus la 26 decembrie 2022, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimaților la 17 ianuarie 2022. Însă până la data examinării admisibilității recursului declarat, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Zinaida Boclaci, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Zinaida Boclaci.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh